

ע"פ 18192/04/14 - רחמים אליהו מנחם אורשלימי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

08 יולי 2014

ע"פ 18192-04-14 אורשלימי נ' מדינת

ישראל

לפני:

כב' השופט אברהם טל, אב"ד - נשיא כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

רחמים אליהו מנחם אורשלימי

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד ירון גיגי

ב"כ המשיבה עו"ד יעל תרם

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 29134-06-11 (בימ"ש שלום בפתח תקווה) בהעסקת שב"ח כאשר העסיק ביום 23.3.11 בעבודות שיפוץ במסעדה בקניון, שב"ח המתגורר בקלקיליה, ללא אישור עבודה או שהייה כדין בישראל.

לא היתה מחלוקת בפני בימ"ש קמא כי לאותו עובד לא היה אישור שהייה או עבודה כדין בישראל וכי המערער היה מודע להיותו של העובד תושב האזור.

משכך, עבר עליו הנטל להוכיח כי הוא בדק שבידי השב"ח מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין ונמצא בה כדין.

המערער טען כי הוא הרים את נטל הראיה ברמה הנדרשת לצורך הוכחה במשפט אזרחי, מאזן ההסתברויות, שכן השב"ח הציג בפניו מסמך שנחזה להיות אישור שהייה.

בימ"ש קמא לא קיבל את טענת המערער על סמך שיקולים שבשיקולי מהימנות מוצדקים, שערכאת ערעור לא

עמוד 1

מתערבת בהם.

גרסתו של המערער בכל הקשור לאישור שהייה שהראה לו השב"ח היתה גרסה מתפתחת שכן בפני השוטר שהוזעק למסעדה בעקבות דיווח שמועסקים בה שב"חים, טען המערער כי המערער אישר בפניו שהשב"ח מועסק על ידו אך טען כי "חשב שמדובר בפועל עם אישורים", כפי שהדבר בא לידי ביטוי בדו"ח העיכוב ת/2.

בהודעה ת/6 שמסר המערער סמוך לאחר מכן, אך לאחר שהשב"ח נחקר, טען המערער כי השב"ח הראה לו פתק שיש לו אישור מקופל לשניים שלושה.

באשר לתוכן הפתק - אמר המערער "משרד התיאום והקישור משהו כזה, לא יודע בדיוק מה היה רשום שם". כשנשאל המערער איך ידע שלשב"ח יש אישור אם הוא לא יודע מה היה רשום בפתק, השיב המערער "מאיפה אני זוכר בעל פה. אני לא קבלן. הוא יכול לעבוד, ראיתי שהוא יכול לעבוד". כשנשאל המערער למקום מגוריו של השב"ח, ענה: "אני לא זוכר. אני חושב אולי בקלקיליה, יכול להיות".

בעדותו בפני ביהמ"ש טען המערער בעמ' 8 לפרוטוקול "ביקשתי לראות אישורים. אני רואה תעודת זהות כתומה או ירוקה. לא זוכר, אני רואה את הפרצוף שלו את כאת השם, רואה מדינת ישראל, מנהל התיאום והקישור, ורואה שעות שמותר לו לעבוד, אם אני לא טועה עד שבע בערב... בראש שלי ידעתי שהוא חתיכת ערבי ושהוא זייפן - אבל לא פחדתי כי יש אישור ואם מחר בא שוטר הכל רגוע ואין בעיות".

כפי שעולה מדברי המערער, מדובר בגרסה מתפתחת וגם אם נקבל את הסברו של ב"כ המערער לפיו המערער היה לחוץ כאשר נפגש עם השוטר שהגיע למסעדה ושאל אותו לראשונה באשר לאישור שהראה לו השב"ח, הרי אין הסבר לגרסה המתפתחת השלישית שהשמיע המערער בעדותו בבית המשפט כאשר מפתק מקופל לשניים שלושה הפך המסמך לתעודת זהות ירוקה או כחולה.

משכך הם פני הדברים, אין תימה שבימ"ש קמא לא האמין לגרסתו של המערער באשר לפתק או לאישור שהראה לו השב"ח ואיננו מקבלים את טענת המחדל בחקירה כאשר לא נערך עימות בין המערער לשב"ח או לא הוצגה בפני השב"ח הטענה של המערער כאילו הראה לו פתק שכן בזמן חקירתו של השב"ח עמדה גרסתו של המערער בפני השוטר שעצר אותו, ולפיה השב"ח לא הראה לו כל מסמך.

לאור כל האמור לעיל, דין הערעור כלפי הכרעת הדין להידחות.

ב"כ המערער טוען כי ביהמ"ש קמא החמיר עם המערער כאשר קבע מתחם ענישה שבין חודש ל- 6 חודשים בגין העבירה נושא הרשעתו וכאשר הטיל על המערער חודשיים עבודות שירות, אשר יפגעו בפרנסתו.

כך גם טוען ב"כ המערער כי הקנס בסכום של ₪ 4,000 שהוטל על המערער הוא קנס גבוה ובלתי מידתי נוכח העובדה שהמערער משלם מזונות ומפרנס בקושי רב את בנותיו, במיוחד כאשר יצטרך להיעדר מעבודתו במשך חודשיים.

עיון בגזר-הדין של ביהמ"ש קמא מעלה כי הוא קבע נכונה את מתחם הענישה בעבירה של העסקת שב"ח, שהיא חמורה מעבירת השב"ח, שכן מי שמעסיק שב"ח מעמיד בסכנה את בטחונה של מדינת ישראל ופוגע בריבונותה.

ביהמ"ש קמא לקח בחשבון במידה הראויה את נסיבותיו האישיות של המערער ואת עברו הנקי ועונש מאסר של חודשיים

עבודות שירות עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הראויה ומתחשב בכל השיקולים הראויים לצורך קביעת מיקומו של המערער בחלק התחתון של מתחם הענישה.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות לקליטה והצבה ביום 21.10.14 בשעה 08:00 ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות יעמדו בתוקפם עד לסיומן.

**ניתן והודע היום י' תמוז
תשע"ד, 08/07/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.
אברהם טל, נשיא
אב"ד**

**ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט**

זהבה בוסתן, שופטת